та се потрудили въ Цариградъ да ме зарадватъ, макаръ че никакъ не заслужвамъ такъва висока честь, като ме назначаватъ за членъ въ Императорския русски археологически институтъ. Вѣрвамъ, че и за тази новина ще се радвашъ не по-малко отъ мене.—

Тукъ нашата домашна (отечественна) политика особенно въ послѣдньо врѣме, до колкото узнавамъ азъ, не върва най-добрѣ. Всичката надежда е на Князътъ и на първия му съвѣтникъ г. Стоиловъ.—

Тукъ врѣмето е вече доста хубаво, но болеститѣ все нестихватъ, особенно върлува ~~[illegible]~~ дифтерията, която вчера е похитила живота и на най-голѣмото г. Миларово момиченце – Бориса. Богъ да пази всинца ни отъ всички злочестини.

Ний до този часъ, слава Богу, всички сме дома живо и здраво; също е добрѣ и Катя въ Дрезденъ, отъ дѣто получваме доста хубави вѣсти за нейнитѣ успѣхи по музиката.

Азъ, Асена ми и чадата ми сърдечно поздравляваме Тебе, Госпожата Ти и всичкитѣ Ви чеда, и желаемъ Ви пълно здравие и вѣчно благополучие.

До свиждане

Срѣдецъ,
20/3 1897

Весь Твой
В. Д. Стояновъ

Когато ми пристигне лаврътъ на почетта отъ Негово Величество сръбский краль, тогава пакъ ще бѫдѫ честитъ да Ти пиша.

[illegible]

ИНСТИТУТ ЗА
БЪЛГАРСКА
ЛИТЕРАТУРА